

چکیده

تلاش در جهت زدودن فرهنگ دینی و احیای فرهنگ باستانی و جایگزینی آن به جای ارزش های مذهبی در دوره پهلوی پدر و پسر در شعر فارسی تاثیر بسزایی گذاشت و باعث کم رنگ شدن انعکاس مسائل دینی در شعر شاعران این دوره گردید، اما از سال ۱۳۳۲ به بعد کم کم رگه هایی از مذهب در شعر فارسی علی رغم هدایت شعر به مسائل مادی و شهوانی در آثار شاعران مشاهده شد. یکی از موضوعاتی که در شعر معاصر مورد توجه قرار می گیرد بحث و بررسی در باب دیدگاه شاعران به دین، باورهای دینی و اعتقادات الهی است. ادبیات انقلاب اسلامی در برگیرنده مضامین و مفاهیم گسترده انسانی است. عقاید، احساسات و عواطف همان گونه که در رفتار و منش مردم است، همواره در شعر فارسی نیز جلوه داشته است. طاهره صفارزاده از شاعران معاصر است که اندیشه های مذهبی و دینی و سیاسی را وارد حوزه شعر کرده است. شعرش بازتاب مسائل دینی به خصوص مذهب شیعه، مسائل اجتماعی و دردهای مردم است. هدف از این تحقیق، نشان دادن فضای حاکم بر جامعه در باور شاعری چون طاهره صفارزاده نسبت به مضامین اعتقادی و باورها و رفتارها ای دینی است. پژوهش حاضر به روش کتابخانه ای و توصیفی - تحلیلی انجام گرفته است. نتیجه پژوهش بیانگر این است که او به عنوان شاعری مذهبی و سیاسی، مسائل دینی و مذهبی و مسائل سیاسی از جمله عشق به اهل بیت و معصومین و انقلاب اسلامی را در اشعار خود زیاد به کار برده است. او شاعریست اندیشمند و متفکر، که تفکر و اندیشه را بر عاطفه و احساس مقدم می دارد از این روست که همواره در مقابل ظلم و ستم و استعمار و استثمار می ایستد و نمی تواند سکوت اختیار کند.

واژه های کلیدی: باورهای دینی، باورهای ملی، انقلاب اسلامی، طاهره صفارزاده